

ברוך Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who gives strength to the weary.

ברוך Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who spreads forth the earth above the waters.

ברוך Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who directs the steps of man.

On Tishah b'Av and on Yom Kippur, the following berachah is omitted.

ברוך Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who has provided me with my every need.

ברוך Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who girds [the people] Israel with might.

ברוך Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who crowns [the people] Israel with glory.

ברוך Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who has not made me a gentile.

ברוך Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who has not made me a slave.

ברוך Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who has not made me a woman.

2

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,

הנותן ליעקב כח:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,

רקע הארץ על המים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,

המביך מצעדי גברי:

בחסד נכח וריוס הכפורים חץ חומרים ברכה זו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,

שעשעה לי כר צרכי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,

אזור ישראל בגבורה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,

עוצר ישראל בהפארה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,

שכרא עשני גוי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,

שכרא עשני עבד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,

שכרא עשני אשה:

ברוך

סדר שחרית של חול ופירושה

מא

ואע"פ שאינו כפוף ממש אלא לפי שזוקף קומתו שהיתה כפופה כל הלילה. כשמוריד רגליו מן המטה ומניחם על הארץ מברך (רוקע הארץ על המים) פסוק הוא (תה' קלו. ו). ואנו מברכין על רקיעת הארץ מפני שהיא מצרכי בני אדם שהבורא יתברך נתן כח שטח הארץ על המים ואע"פ שהמים גבוהים מן הארץ הקוה אותם אל מקום אחד ונראית היבשה לחיות החיים והצמחים עליה שאם לא כן לא היה להם מקום להתגדל בו. | כשלוּבש מנעליו מברך שעשה לי כל צרכי לשון חכמים הוא (עי' ב"ב סו ב) על שם (דה"ב ב. טו) ואנחנו נכרות עצים מן הלבנון ככל צרכך ועל שם (דברים ח. יז) עשה לי את החיל הזה. והטעם לברכה זו שכל זמן שהוא יחף אינו יכול לצאת ולעשות צרכיו וצרכי ביתו וכיון שלבש מנעליו כאלו נעשו לו כל צרכיו. | אומר בגמרא (ברכות ס. ב) כי אסר המיינה מברך אזור ישראל בגבורה פירש הראב"ד המיינה על לבישת המכנסים שישראל חייבין בו משום (דברים כג. טו) ולא יראה בך ערות דבר. והר"ם ב"מ ז"ל (תפלה פ"ז ה"י) פירש המיינה חגורתו והוא על שם (תה' סה. ז) נאזר בגבורה ועל שם (איוב לח. ג) אזור נא כגבר חלציך והוא רומז למה שנא' (ירמיה יג. יא) כי כאשר ידבק האזור אל מתני האיש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל וגו'. ואמר בגבורה כי באזור תלויה גבורת הגבור כי בו תולה כלי זיין שלו. ומלשון שנסדרז בגמ' אלו הברכות נראה כפי' הרמב"ם ז"ל שמזכיר שם כי אסר המיינה אחר כי משי ידיה ואין אדם לובש מכנסים שלו אחר שיטול ידיו. | כשיצא לדרך מברך המכין מצעדי גבר על שם (תהלים לו. כג) מיי מצעדי גבר כוננו שהכין הב"ה פסיעות רגליו ללכת בכל צסקיו. | ועוד מוסיף בגמ' כשמניח סדינו על ראשו מברך עוטר ישראל בתפארת על שם (שם קג. ד) המצטרכי חסד ורחמים ועל שם (ישעיה מט. ג) ישראל אשר בך אתפאר. והטעם לברכה זו לפי שהיו עוטרין מצנפת כדי שלא ילכו בגלוי הראש. ואמר כאן ישראל לפי שהשכינה שורה עליהם ולא על הגוים. ובכל ארץ ישמעאל נוהגין לאומרה מפני שהם מניחים מצנפת על ראשם, אבל באלו הארצות אין נוהגין לאמרה כי אינם מניחין מצנפת. | אבל נוהגין לומר ברכה אחרת שאינה נזכרת בגמרא והיא בא"י אמ"ה מגביה שפלים והטעם כמו שפירשנו בברכת זוקף כפופים. ויש מקומות שמברכים נותן ליעף כח והטעם אפרשנו בגמלנו חסדים טובים. ומברך אדם בכל יום שלש ברכות אלו הראשונה שלא עשני גוי מפני שאין הגוים כלום לפניו שנאמר (ישעיה מו. יז) כל הגוים כאין נגדו מאפס ותוהו נחשבו לו. והשנית שלא עשני עבד מפני שאין העבד מצווה במצות עשה שהזמן גרמא ועוד שאין לו זכות אבות שלא עמדו אבותיו על הר סיני. ועוד שאין מאמינין בו דמרבה עבדים מרבה גזל (אבות פ"ב מ"ז). ועוד שאסור לישא בת ישראל וקרוב לגוי. נשאל הרמ"ה אם יכול לברך גר שלא עשני גוי. ושבויו שלא עשני עבד והשיב: כך ראינו שאין הברכה אלא על תחלת ברייתו של אדם לפיכך אין הגר מברך שלא עשני גוי אלא כל זמן שהורתו ולידתו בקדושה אבל השבויו מברך שלא עשני עבד שלא תקנו ברכה זו מפני העבדות עצמה אלא מפני שאין העבד חייב במצות כישראל ואינו ראוי לבא בקהל ופסול לכמה דברים. והשלישית שלא עשני מפני שאינה מצווה במצות עשה שהזמן גרמא כמו שפירשנו בהקדמת הספר הזה. האיש

והחזן בתוך ביתו. נשפך יינך הוי' והחזן. להנחיל אהבתי יש וגו' נשפך שמנון (ואוצרותיו) [ואוצרותיהם] אמלא. 90. נקדעה כסותך 91. מלא ה' כל משאלותיך. אבל אם שמעת דבר על אשתך קום כבדך לפי שהוא גבר את תורת גבר. לךך נאמר 92. איש דקרי ליה שפיר כסות כיון דמשמנה עשר בגדים ממה המנועלים, ור"ל ימלא ה' כל משאלותיך שלא [וחסר] אפי' מנעלים.

כיון שהוא לבוש יצא לדרך אומר המפיץ מצעדי גבר דכתיב 93. מה מצעדי גבר בוננו. שכשהולך בשוק אינו יודע אם יצליח ואם יחטא. וכיון שהקפיד משחרף במצעדיו צריך לכוון.

שלא עשאתי גוי: ואפי' אומיני מעכבך דמשיח הו' לפי שלא למדו לא מהן ולא מאבותם 94.

שלא עשאתי עבר. ואפילו עבר ישראל לפי שאינו ברישותו לקיים המצות כראוי שהם כל היום מבידיי עליי לעשות מלאכות.

שלא עשאתי אשה. שאינה חייבת בכל המצות ואף אומרי 95. בעלה עליה ואינה יכולה לקיים אף מה שנגזרות כדאמרינן בקידושין. גבי כבוד אב ואם אשה אין ספק בידה לעשות. ואף אין להו' ממון לעשות צדקות. ועוד כד"א בתנחומא 96. יבחר בכ"ס אפי"ס שהתניק יוצא ממעי אמו מולדלך ומלא רידיך הו'ל' מנעקיך אותו והכל מותביקין אותו ביותר כשהוא זכר. ועוד בבראשית רבה 97. שאין מתיב לפי הקב"ה אלא הוכר. וכך במס' שלשה דברייקיי 98. שלשה דברים אין אדם רוצה שיבאו לו ואי אפשר לעולם בלא הם וזממן ביינו נקבה בגויי ועשנב בקמה. אכן אורי לו לפי שבגויי נקבות 99.

ובברכות ירושלמי 99. מפרש שלא עשאתי גוי שאין הגוים כלום שואו כל הגוים כאין גנדי 100. אשה, שאין אשה מצויה על המצות. בוד, שאין בוד ירא חטא. והו' דמקשה במנחות 101. כולי האי, פ"י שאינה מניחה עצמו כירא חטא. ולא פ"י ר"ש כ"ל.

לעשות ביהוה. שבעל פה, אומרי אפי"ו לעשות ביהוה תורה. עסק ונפל על לשון שלומי על פה, ולפי שעסק אחר מבטל העסק הזה על שם המסוק לקח לשון עסקי. כדאמי בשמות רבה 1, כי העושיק יהלל חכם 2. כשהחכם מתעסק

92. תהלים ב. ו. 93. במדבר ה. יב. ומפרש שם מנעלים לא יחסר כבוד: כל צרכי. 94. מסעי ב. כ. 95. בב"מ: מנעלים עפ"י נדה ג. ב. ורש"י. 95. צ"ל אמת: וכן בב"מ. 96. וקמ"ל מי. 97. תעבה יבחר בכ"ס ישעי מא' כ"ד. 98. עיי ב"ר י"ד וט"ז. 98. תנחומ. וישן וחי שוד ג. 98. קידושין ט"ב. 99. ברכות ט"א. 100. ישעי מ. יז. 101. ט"ב.

בברכות איה גוראותו 91. ואו נפל חזרו ממתניו נמצא בפירוש כשהוא רוצה לנקים נקמת היכלו וביהו' אז הוא בנבדה ואו אחר ישראל סביב מתניו בנבדה. והו' נמי דכתיב נאר (שיראל) בנבדה 92. אינו רוצה לומר שיש לו אחר של נבדה. אלא נאר מישאל כשהוא בנבדה ולכן לא נאמר נאר נבדה.

ויש עוד לפרש אחר ישראל באמנה דכתיב 93. והאמנה אור חלצני. וכתיב 94. וארשתיו לי באמנה. ואזי הוא גורה כדאמרינן בתנחומא 95. ור' אליעזר אומר כיון שראו אריות של יעקב והגידו כל המלכים אור מתניהם וחלקו לו כבוד. רמ' כמו שאבד יעקב נברחו כן אמרו סלים אבדה גבורתו. וכתב נמי 96. ויתן דמי מלחמה בחזרתו אשר בחתינו. דמה כמו הגבור שחזר כלי זין עליו במתניו כמו הסיף והריבן ומתן קבלי.

ועוד יש לפרש אחר ישראל בנבדה כדאמרי בתנחומא 97. כי חטא את ראש בני ישראל ור' יהודה אומר משל למלך שהיה לו פורפוזן הרבה היה מצוה אהובו פרופוזא זו נערה וקמלה שהיא חכינה עלי מכל (רופריו) [פריפוזיון] שבצעלים, תו דעתו עליה שאינה (כבשתי) [לבשתי] ביום שבנכסתי למלכות. והיא דבקה במתני הרריני מתגאה בה. אף כן אמר הקב"ה למשה, משה, תו דעתו על ישראל שהם דבקים (במתניו) [במתני]. כי כאשר ידבק האור על מתני איש כן הדבקה את בית ישראל. וכאן שאמר כן שהוא מתגאה בה היינו נבדה.

רוקע הארץ על המים. עיש 98. דכתיב לרוקע הארץ על המים. לויש מנעלי אומר: ש'עשה לי כל צרכי, כלומר כשהוא ערום מנעלים. אפילו לבוש והו' ולבוש מנכסים אינו יכול ללכת בשוק לקנות צרכי. ועכשיו כשהוא לבוש מנעלי לבוש כל צרכי וצריך לברך על שם 99. עשה לי את כל החיל הזה. ומנעלים הוא מלבוש אחרון שלוש. ובשבת 99. ממה מנעלים עם שמונה עשר בגדים. היינו נמי שכתיב 99. ותן לי להם לאכיל ונמד ללבוש ואמר כי לא אעזבך, היינו כל צרכי. ולחם לאכול צריך לבקש חוץ מן הדינה והיינו שמכרן אחריו על יוצא לדרך אשר הפין מצעדי גבר. אבל צרכי העומדים בניה נשלמו כשהוא על מנעלי. והבאנו זה הידוש בברכות המזון בבונה ירושלים. ועוד לך אמר כל צרכי על מלבישים לפי דאמרינן במדבר רבה 100. נקדעה כסותך ימלא ה' כל משאלותיך. והכל איתא הים: כי תשטה אשתו איש איש, למה תורה אחר שתוא

בר כ. א. ו. י. ש. א. ל. 80. יומה יג. יא. 81. יומה ט"ב. ור"י תנחומא ויתן יז. 82. תהלים ס"ה ז. נאר בנבדה ותקן לפי זה. וכן בב"מ. 83. ישעי יא. ה. 84. הושע ב. כב. 85. ויתן יז. 86. עיי מ"א ב. ה. 87. כי חטא ת. 88. תהלים קל"ג. 88. דברים ת. יז. 89. ק"ק. א. 90. בראשית כ"ב. 90. פי"ב. ב. 91. משלי

4

בטא בברוד חוקי כמים וממנו עשה ארץ... שואמו: 31 כי לשלם יאמר וזו ארץ...
זוה ארץ כותב והפסוק כי לשלם יאמר י חיבתו וכן כנגדה בברכה זו י חיבתו
ולפי שהמים יצאו מלזולותיו הארץ היא יסוד הארץ, כי עפה הקב"ה ברחשו
המזולה ההזקה במים הקפוא המים בדיקת שלם ותעשית הארץ 32

אשר הכין מצעו גבר וכתוב: 2 מה מצעו גבר כוונת ודרכו יפוע
שהולך על הארץ ויברכה זו י חיבתו כבוד י איברים בקוטר 33 וי פרטאות
מולך יום: 34 וכן רגלים במילוי ריש גימיל למיך יום מים, במשורא י
פרטאות: 35

שעשיות: 36 לוי כל צרפי הם המעלים, שלא יטוף באבן רגלי כשהולך.

ברכות: 37 ונאמרים ברגלכם. וברכה זו י חיבתו י שליטים באדם: 38, י
ומליכות עזה והקב"ה לישואל בוהמש: הדרך ילכו בה: 39, א, אשר עזה ה
אלקים אונם חלבה: 40, ה ללכת בדרכי ולדאה אונם: 41, ג ליראה את ה
אלקים ללכת בבל דרכיו: 42, ד. אחר ה אלפים מצוה: 43, ז. לזיות לך לאלקים וללכת
בדרכיו: 44, ח. הלכת בדרכי: 45, ט. וללכת בדרכי: 46, י.

אזר ישואל בגבורה אחר ולפי בירדות לילך, כדאמר בגמילתא 47
מנציבם ומוזרים: 50 מכאן ליראוי דרכים שידו זרירים. וברי אורי שייך בגבורה
ברכות: 51 גאר בגבורה, וכתוב: 52 ותאודי חיל. לפי שארץ ארז אחר עליך
אחר במחני משום: 53 וכן לקראת אלקיך ישואל: 54 ובעת הזמלה צריך לזדבן
אחר אליך, שואמו: 55 כי כאשר ידבק האחר אל מותו איש בן זדבנותי אלי את
כל בית ישואל ואם ה'. ולמה אמר הקב"ה לידמה בך, ולא אל מחניך, כי אם
אל מותו, מתי מציתו במותו איש אלא: 56 וברכה זו י חיבתו, וכן באנו כי
וחבתו, וכן ה' עת לעמוד יתן י חיבתו, שנתאוד חיל (מברד) ונעון בגבורה.
המעביר שינוי מעינו והגומה משפיעי שפוחת ארזם בברדות.
ברכה זו ייא חיבתו וכן במשל ייא פסוקים של עצלות: 58

- 11 אדם לז' 1. 231 בסידי י הדין: כי גפה הקב"ה ברחשו המולד הקפוא במים ביציקתו שלם
וגישתו עת. 32 וחללים ל' כג. 33 אולות פ"א מיז. 34 פסוקים צ"א. א. 35 יוש
רש למי יד מם (167) יד פוטמת (767). 36 ברכות שם וברי י"ם ומזוי עמי 57, ופי סידור
רש ממזומות עמי ג'. 37 שמת ב' א'. 38 בדים ל' ב. 39 שמת יז ב. 40 זכרים
ל' 41 שם י' 42 שם י' ב'. 43 שם י' ג'. 44 בא פסקו י' 45 שם ל' א'
46 שם ל' ב'. 47 שם ל' ט. 48 שם ל' ט. 49 בא פשוה י' 50 שמת י' א'.
51 וחללים מם י' 52 שם יז ג. ופי סידור ריש מברואי (עמ' 4). 53 פסוקים ד' ב'. 54 עי
שם ל' א'. 55 יצמח י' א'. 56 ל"י כשו להשלים. 57 וחללים מם י' א'. 58 וזה משלי
י' י' לא גלה עצה. ו' ט: כי מתי עצל תשכב. י' ב: כהמך וגר' בן העצל לשולחיו. טו י' י: וד עצל
למשיכה וחי' י' ב: עמו עצל יז בולחת. כ' ד: מחוק עצל לא יחוש. בא כה: האחת עצל ומינות. כב
33 אמר עצל אר' בודין. כי ל: על שדה איש עצל עבוד. ט' ד: הזלת למות על עזה ונצל על ממות.

גוי, ולא יש י' במצות י' ככל ואין (לא) [לן] י' שכר בעמלן, אבל אני יש
ל' שכר, ושלא עשיתי אשה, שאניה בכלל ומצות י', ואין לה שכר כל בר,
[ושלא עשיתי עבד] י' ואע"פ שהעבד שייך בכלל ומצות שהאשה [שאינה]
מיתה י' על סוף י' שאש י' צריך לצדד שלא יולדו.

ואחר כך [וחור] לברכותי הראשונות [ואחר] שמיך, מגביה
שפלים י', שובשומע קול חרבול ומברך י'. אמנו בין יום ופי לילה מגביה
(עומד) [ועמד] לשוט על מותו ומברך מגביה שפלים, ואחר כך פוקח
עינו י' ומברך פוקח עינינו י', ואחר פוקחות ענינו מלבי לנישתי ומברך
מגביה עירומים י'. ואחר לנישתי עומד על רגלי ומברך [ורוקח] כפופים י',
ואחר וקפו [ומגביה לצאת לחוץ ומברך, מתי אסורים י', לפי שהיה
כבוד אסור כל הלילה בתוך ביתו, וכשפוטס רגליו [ולהלך על הארץ יברך
ורקע הארץ על המים, כלימל לחילוך בני אדם. כשמתחיל] י'. לילה, מברך
אשר הבין מצ[עו] גבר י', לפי שברך י' מצעו גבר מתי ואדם מה
יכין דרכו. ש[ו]רואתם י' אמר מבין מה יזיהו דרכו באחרו היום, אלא לפי
מה שויכח לו הקב"ה, וביש שצריך לצאת ולילך לדרך צריך לעשות מגעלי,
וכשעלול (י' צו) מברך ששעתי ל' כל צדדיו י' מגעלים לרגלי שלא ינפו
ואחר י' עצמו ששעתי כמתה קצאי ודיבית בירדה י' מותניכם ומריע,
ואתמים במבילתי: 20 מכאן יוצאי דרכים שיקיו זיינים מברך, אחר ישואל

12 ואה גמור וחוסמות שם. 13 = שייך. 14 פיק רישו פחות שם זי"ה
כללי. 15 כי גואר: לקח. 16 חום וירוש שם תכיתה שאניה חיבת כמו ואיש
וחלי י' לתוך: ככל ומצותה תקיח מאדו ברכות שם וראשי: י' כי קמי שולחו בן בחוסמות
ואה י' כשחמה שם עם גזא זי"ה וזיגה. 16 *תפוחו פיק בייך. י' פחות שם:
היכו עכ וייט אשה, עכ ויל ספ. 17 *אולי צ"ל: האשה ובייק מקצו: ושלא עשיתי
עכ ולא ויזו לילול גזל, ויש שם חוסמה: רבנו אפרים וליכיה ה' וכן ברכות מיתן בבייטה
לסודין מקמי ברת גזלת ידים והפסחה רבנו האהני וקביעמה לפי גמילת ידים ולאמהיה
שלימה: יפה רשות ידו ואחר כך קעמלי משום וכו' לקראת אלקיך ישואל. 18 ברכה זו
ליתא בגמרא אחר משום דאמר רבין (ברכות טו, א) והוצה: שיקבל עליו עיל מלכות שמיים
פיס וברכות (ג' ג' ר' גוריון וכו' ראובן: וז"ל עמי 15, פסוקי וז"ל ויזו עמי עיל
אדם והדיקו י' ש' עמי ושוהו: י' ד' שכחו: ש' עמרו וכו' ויזו חסר ויזו עמי עיל
ובשתי ה"ר' בן הרמב"ם שם (פרישן עמי 123) ברכות שלא ידעו לזה עיקר ולא וכו' כמי
מברכה שפלים ובאורחותיו שותי של חול ופירוש: אבל גוהמג לומר ברכה אחת שאינה
עצמו בגמרא מגביה שפלים: ופי ג' ט' מ' 18 בבב"ב: 19 בבב"ב:
עיקר יוצאות ידיו. 19 *ברכות שם. 20 שם וזאת בסודו. 21 שם.
פי רבנו גבאיא שם אמר רבתי ראשונים לא בוסו בן עקי טור שם וזאת גם ותמשי ידיו
ולמה בעל קמח ראובן: וזה פייא ופי הרבי שם. 22 *תפוחו פיק בייך, ואע"פ
שאין זו לשון סידורנו, בכל זאת והמנהג כיון שברך חסור כאן תחמת הדעות. 23 ברכות
שם הוצי: אשר וכו' כ"ה בהובת ראשונים. 24 משיל כ' כ': מה מצדד וכו'.
25 והיקצוים כשחמה י' הם חוסמות בייך וראשונים על ביל האת. 26 שם: כי פייס סמריה
לימא בודי שקלתי על כל צדדי ובייך והרמב"ם שם וז"ל מתי עמי 57: שעשית וכו' י'
פייס. וכן במחור לבי רומא. 27 *אולי צ"ל: וחור. 28 שמת י' א'. 29 מבלת

- 12 ואה גמור וחוסמות שם. 13 = שייך. 14 פיק רישו פחות שם זי"ה
כללי. 15 כי גואר: לקח. 16 חום וירוש שם תכיתה שאניה חיבת כמו ואיש
וחלי י' לתוך: ככל ומצותה תקיח מאדו ברכות שם וראשי: י' כי קמי שולחו בן בחוסמות
ואה י' כשחמה שם עם גזא זי"ה וזיגה. 16 *תפוחו פיק בייך. י' פחות שם:
היכו עכ וייט אשה, עכ ויל ספ. 17 *אולי צ"ל: האשה ובייק מקצו: ושלא עשיתי
עכ ולא ויזו לילול גזל, ויש שם חוסמה: רבנו אפרים וליכיה ה' וכן ברכות מיתן בבייטה
לסודין מקמי ברת גזלת ידים והפסחה רבנו האהני וקביעמה לפי גמילת ידים ולאמהיה
שלימה: יפה רשות ידו ואחר כך קעמלי משום וכו' לקראת אלקיך ישואל. 18 ברכה זו
ליתא בגמרא אחר משום דאמר רבין (ברכות טו, א) והוצה: שיקבל עליו עיל מלכות שמיים
פיס וברכות (ג' ג' ר' גוריון וכו' ראובן: וז"ל עמי 15, פסוקי וז"ל ויזו עמי עיל
אדם והדיקו י' ש' עמי ושוהו: י' ד' שכחו: ש' עמרו וכו' ויזו חסר ויזו עמי עיל
ובשתי ה"ר' בן הרמב"ם שם (פרישן עמי 123) ברכות שלא ידעו לזה עיקר ולא וכו' כמי
מברכה שפלים ובאורחותיו שותי של חול ופירוש: אבל גוהמג לומר ברכה אחת שאינה
עצמו בגמרא מגביה שפלים: ופי ג' ט' מ' 18 בבב"ב: 19 בבב"ב:
עיקר יוצאות ידיו. 19 *ברכות שם. 20 שם וזאת בסודו. 21 שם.
פי רבנו גבאיא שם אמר רבתי ראשונים לא בוסו בן עקי טור שם וזאת גם ותמשי ידיו
ולמה בעל קמח ראובן: וזה פייא ופי הרבי שם. 22 *תפוחו פיק בייך, ואע"פ
שאין זו לשון סידורנו, בכל זאת והמנהג כיון שברך חסור כאן תחמת הדעות. 23 ברכות
שם הוצי: אשר וכו' כ"ה בהובת ראשונים. 24 משיל כ' כ': מה מצדד וכו'.
25 והיקצוים כשחמה י' הם חוסמות בייך וראשונים על ביל האת. 26 שם: כי פייס סמריה
לימא בודי שקלתי על כל צדדי ובייך והרמב"ם שם וז"ל מתי עמי 57: שעשית וכו' י'
פייס. וכן במחור לבי רומא. 27 *אולי צ"ל: וחור. 28 שמת י' א'. 29 מבלת

על

מדור סדר ברכת השחר ובר שבת

ומתם נעשה לנוש הנקרה ג"כ אלה, ולזה מצדדין מליצי
ערומום וגם צרכה שאמ"י :

פְּרָדָה אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלִיךְ
הַעֲלֵם הַדּוֹמָן לַיַּעַק כַּחַ וְהִיא (מל)

המל צמם ככל צוקר ע"י סמך אל הנ"ל

פְּרָדָה אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלִיךְ
הַעֲלֵם הַדּוֹמָן לַיַּעַק כַּחַ וְהִיא נה

פְּרָדָה אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלִיךְ
הַעֲלֵם הַדּוֹמָן לַיַּעַק כַּחַ וְהִיא נה"י

ז"ל המממן קוקים ע"י מוחין לייקנה

פְּרָדָה אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלִיךְ
הַעֲלֵם הַדּוֹמָן לַיַּעַק כַּחַ וְהִיא נה"י

ואם סוד המשיג'ל הנ"ל מצרנה לו"ר המקוס מולד"ו למעלה ולמטה,
ואומו שסצי הגוף ו"א נקרא לנוש ואומו שסמסיו נקרא נעל המספיק
פ"ן ו"ר לקליפה ממסיו פוןפלאס מעה"י צינה, ושם יש אכף גדל
פ"ן גדל גדל ג"י נעל.

גם ספין כי הקליפה הם מנעלי השכינה צמוד על מדרס משלך נעל
מבלים ס"י והוא לורך גזיה חזה צמול, סכן נשצם (המעטול) והמעטול
הם ממשטרין ס"ד לרין והוא מה יפו פשמין צנעל (ה"ס ו' צ') :

1 פסין עשירי

המל פסין עשירי
באדם ע"י פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

שער ראשון

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי
המל פסין עשירי

